KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 18.12.1998
KOM(1998) 789 endelig udg.

98/0365 (CNB)
98/0366 (CNB)
98/0367 (CNB)

Henstilling med henblik på
RÅDETS BESLUTNING

om Fællesskabets holdning til en aftale om
de monetære relationer med Fyrstendømmet Monaco

Henstilling med henblik på
RÅDETS BESLUTNING

om Fællesskabets holdning til en aftale om
de monetære relationer med Republikken San Marino

Henstilling med henblik på
RÅDETS BESLUTNING

om Fællesskabets holdning til en aftale om
de monetære relationer med Vatikanstaten

(forelagt af Kommissionen)

Henstilling med henblik på rådets beslutning om Fællesskabets holdning til en aftale om de monetære relationer med Fyrstendømmet Monaco

BEGRUNDELSE

Fra og med den 1. januar 1999 vil Fællesskabet få enekompetence i monetære spørgsmål og valutakursspørgsmål i de medlemsstater, der indfører euroen. Enhver aftale med tredjelande, der vedrører monetære spørgsmål eller valutakursspørgsmål, skal således afspejle denne kompetencefordeling. Fællesskabet skal derfor tage stilling til nugældende aftaler mellem de medlemsstater, der indfører euroen og tredjelande.

Med henblik herpå forelægger Kommissionen et udkast til Rådets beslutning rettet til Frankrig, hvori den fastlægger Fællesskabets holdning i forbindelse med forhandlinger om en ny aftale mellem Fællesskabet og Fyrstendømmet Monaco.

I. Generelle betragtninger

Frankrig og Fyrstendømmet Monaco har særlige monetære relationer baseret på forskellige retlige instrumenter, som sikrer, at sedler og mønter udstedt i Frankrig er lovlige betalingsmidler i Fyrstendømmet Monaco[1]. Mønter udstedt i Fyrstendømmet Monaco er imidlertid kun lovlige betalingsmidler i Monaco. Fyrstendømmet Monaco har hverken egen valuta eller centralbank.

Pengeinstitutter i Fyrstendømmet Monaco har adgang til Banque de Frances refinansieringsfaciliteter, som de aldrig har benyttet, og til nogle franske betalingssystemer på samme vilkår som franske banker. Til gengæld er de underlagt samme krav om mindstereserver og statistiske oplysninger som franske banker. Samtidig er de omfattet af de samme betingelser for udstedelse af banklicenser, og de kompetente franske myndigheder fører tilsyn med dem.

Den 1. januar 1999 indfører Frankrig euroen som sin valuta. I overensstemmelse med traktaten vil Det Europæiske System af Centralbanker formulere og gennemføre

---

[1] Ordonnance monégasque fixant le cours légal et le cours forcé des monnaies et billets du 2 janvier 1925; Convention franco-monégasque relative au contrôle des changes, 14 avril 1945 ; Echange de lettres entre la France et Monaco du 18 mai 1963 relatif à la réglementation bancaire dans la Principauté, som ændret ved brevveksling af 27. november 1987.

Fællesskabets monetære politik. Der skal derfor indgås en ny aftale mellem Fællesskabet og Fyrstendømmet Monaco.

Udkastet til Rådets beslutning fastlægger principperne for forhandlingerne med Fyrstendømmet Monaco. Kommissionen anbefaler, at Fællesskabet lader Fyrstendømmet Monaco bruge euroen som sin officielle valuta og give eurosedler udstedt af Det Europæiske System af Centralbanker og euromønter udstedt af de medlemsstater, der har indført euroen, status som lovlige betalingsmidler. Desuden kan pengeinstitutter i Fyrstendømmet Monaco få adgang til de betalingssystemer, som ESCB vil tilbyde på de vilkår, ECB fastsætter.

Til gengæld forventes Fyrstendømmet Monaco at indvilge i ikke at udstede nogen form for pengesedler, mønter eller pengesurrogater uden Fællesskabets godkendelse af betingelserne herfor. Endvidere forventes Fyrstendømmet Monaco at gøre Fællesskabets regler om eurosedler og -mønter gældende i Fyrstendømmet Monaco og at arbejde tæt sammen med Fællesskabet om forholdsregler mod forfalskning af eurosedler og -mønter.

Udkastet til Rådets beslutning er baseret på traktatens artikel 109, stk. 3, som fastslår, at "såfremt Fællesskabet skal forhandle aftaler om monetære spørgsmål eller spørgsmål vedrørende valutakursordninger med en eller flere stater eller internationale organisationer, fastlægger Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af ECB, uanset artikel 228 arrangementer for forhandling og indgåelse af sådanne aftaler."

På grund af de nære historiske forbindelser mellem Frankrig og Fyrstendømmet Monaco anbefaler Kommissionen, at Frankrig forhandler og indgår den nye aftale på Fællesskabets vegne. I overensstemmelse med traktatens artikel 109, stk. 3, vil Kommissionen blive tilknyttet forhandlingerne fuldt ud. Kommissionen anbefaler, at Den Europæiske Centralbank tilknyttes forhandlingerne fuldt ud inden for sine kompetenceområder. Udkastet til aftale forelægges Det Økonomiske og Sociale Udvalg til udtalelse. Udkastet til aftale forelægges Rådet, hvis Kommissionen, Den Europæiske Centralbank eller Det Økonomiske og Sociale Udvalg finder det nødvendigt.

II. Bemærkninger til artiklerne

Artikel 1

Denne artikel er begrundet af, at aftalerne mellem Frankrig og Fyrstendømmet Monaco i deres nuværende form ikke er forenelige med kompetencefordelingen i monetære spørgsmål og valutakursspørgsmål i henhold til traktaten. Ordningerne herom skal derfor ændres eller erstattes hurtigst muligt. Frankrig anmodes om at meddele Fyrstendømmet Monaco, at aftalerne må ændres så hurtigt, som de nugældende aftaler tillader.

Artikel 2

Artikel 2 fastslår, at de principper, der er fastsat i artikel 3 til 6, skal danne grundlag for den holdning, Frankrig indtager på Fællesskabets vegne under forhandlingerne med Fyrstendømmet Monaco om en aftale om monetære spørgsmål.

Artikel 3

Artikel 3 siger, at Fællesskabet kan lade Fyrstendømmet Monaco bruge euroen som sin officielle valuta og give eurosedler udstedt af Det Europæiske System af Centralbanker og euromønter udstedt af de medlemsstater, der har indført euroen, status som lovlige betalingsmidler. Derved sikrer man, at Fyrstendømmet Monaco og Frankrig fortsat kan have fælles valuta, altså euroen, og at pengesedler og mønter, som er lovlige betalingsmidler i Frankrig, får samme status i Fyrstendømmet Monaco.

Artikel 4

I henhold til artikel 4 forventes Fyrstendømmet Monaco at indvilge i ikke at udstede nogen form for pengesedler, mønter eller pengesurrogater, medmindre aftalen udtrykkelig omhandler udstedelse. Dette gælder ikke kun pengesedler, mønter eller pengesurrogater benævnt i euro, men alle former for pengesedler, mønter og pengesurrogater uanset møntsorten.

Artikel 5

Formålet med stk. 1 er at sikre, at Fællesskabets regler om eurosedler og -mønter, f.eks. i forbindelse med ophavsret, udveksling af beskadigede pengesedler og gengivelse af pengesedler og mønter, overholdes i Fyrstendømmet Monaco.

Stk. 2 fastslår, at Fyrstendømmet Monaco forventes at arbejde tæt sammen med Fællesskabet om at beskytte eurosedler og -mønter mod falskmøntneri. Det indebærer blandt andet udveksling af tekniske og statistiske oplysninger om forfalskede pengesedler og mønter og udveksling af praktiske og strategiske oplysninger mellem de kompetente myndigheder. Fyrstendømmet Monaco forventes at sørge for passende sanktioner mod forfalskning af eurosedler og -mønter.

Artikel 6

I henhold til artikel 6 kan Fællesskabet give pengeinstitutter i Fyrstendømmet Monaco adgang til nogle eller alle franske nationale betalingssystemer på vilkår, som skal godkendes af Den Europæiske Centralbank. Denne bestemmelse er ikke tænkt som en forpligtelse for ESCB til at give adgang til ESCB's betalingssystemer. Der kan kun gives adgang med ECB's samtykke.

Artikel 7 og 8

I henhold til artikel 7 og 8 skal Frankrig forhandle med Fyrstendømmet Monaco og indgå aftalen på Fællesskabets vegne. Rådet benytter derved sin kompetence til at fastlægge passende arrangementer for forhandling og indgåelse af aftaler om monetære spørgsmål og spørgsmål vedrørende valutakursordninger. I overensstemmelse med traktatens artikel 109, stk. 3, vil Kommissionen blive tilknyttet forhandlingerne fuldt ud.

Da de fleste aspekter af denne aftale er relevante for Den Europæiske Centralbank, tilknyttes Den Europæiske Centralbank forhandlingerne fuldt ud inden for sine kompetenceområder.

Inden aftalen indgås, forelægger Frankrig udkastet til aftale for Det Økonomiske og Sociale Udvalg til udtalelse. Hvis Kommissionen eller Den Europæiske Centralbank, som er tilknyttet forhandlingerne fuldt ud, eller Det Økonomiske og Sociale Udvalg finder, at aftalen skal forelægges Rådet, må indgåelsen af aftalen afvente Rådets afgørelse, jf. traktatens artikel 109, stk. 3.

Artikel 9

Artikel 9 er begrundet af kravet om, at enhver nugældende bilateral aftale mellem Frankrig og Fyrstendømmet Monaco skal være forenelig ikke blot med kompetencefordelingen i monetære spørgsmål og valutakursspørgsmål i henhold til traktaten, men også med den nye aftale mellem Fællesskabet og Fyrstendømmet Monaco om monetære relationer.

Artikel 10

Denne artikel fastslår, at beslutningen er rettet til Frankrig. Den vil træde i kraft, så snart der er givet meddelelse om den til Frankrig.

Henstilling med henblik på rådets beslutning [ ] af ... om Fællesskabets holdning til en aftale om de monetære relationer med Fyrstendømmet Monaco

98/ 0365(CNB)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 109, stk. 3,

under henvisning til henstilling fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998[2] erstatter euroen fra og med den 1. januar 1999 valutaen i hver af de deltagende medlemsstater til omregningskursen;

(2) Fællesskabet vil fra og med samme dato få overdraget kompetencen for monetære spørgsmål og valutakursspørgsmål i de medlemsstater, der indfører euroen;

(3) det påhviler Rådet at fastlægge arrangementer for forhandling og indgåelse af aftaler om monetære spørgsmål og spørgsmål vedrørende valutakursordninger;

(4) Frankrig og Fyrstendømmet Monaco har særlige monetære relationer baseret på forskellige retlige instrumenter[3]; pengeinstitutter i Fyrstendømmet Monaco har

---

2 EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1.

mulighed for adgang til Banque de Frances refinansieringsfaciliteter, og de deltager i nogle franske betalingssystemer på samme vilkår som franske banker;

(5) euroen erstatter den franske franc den 1. januar 1999;

(6) i henhold til erklæring nr. 6, der er vedhæftet slutakten til traktaten om Den Europæiske Union, forpligter Fællesskabet sig til at lette de genforhandlinger af nuværende ordninger med Fyrstendømmet Monaco, der kan blive nødvendige på grund af indførelsen af den fælles valuta;

(7) de nugældende aftaler mellem Frankrig og Fyrstendømmet Monaco skal ændres eller om nødvendigt erstattes hurtigst muligt under hensyn til, at traktaten overdrager Fællesskabet kompetencen i monetære spørgsmål og valutakursspørgsmål;

(8) på grund af de tætte økonomiske forbindelser mellem Fyrstendømmet Monaco og Fællesskabet bør en aftale om pengesedler og mønter, adgang til betalingssystemer og euroens retlige status i Fyrstendømmet Monaco indgås mellem Fællesskabet og Fyrstendømmet Monaco; på grund af de nære historiske forbindelser mellem Frankrig og Fyrstendømmet Monaco bør Frankrig forhandle og indgå den nye aftale på Fællesskabets vegne;

(9) for at tillade Fyrstendømmet Monaco at bruge samme valuta som Frankrig, bør det vedtages, at Fyrstendømmet Monaco bruger euroen som sin officielle valuta og gør eurosedler og -mønter udstedt af Det Europæiske System af Centralbanker og de medlemsstater, der har indført euroen, til lovlige betalingsmidler;

(10) det er vigtigt, at Fyrstendømmet Monaco sikrer, at Fællesskabets regler om pengesedler og mønter benævnt i euro gælder i Fyrstendømmet Monaco; eurosedler og -mønter skal beskyttes fyldestgørende mod efterligning; det er vigtigt, at Fyrstendømmet Monaco træffer alle de nødvendige forholdsregler for at bekæmpe falskmøntneri og samarbejde med Fællesskabet på dette område;

(11) Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker kan foretage alle former for banktransaktioner med pengeinstitutter i tredjelande; Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker kan på passende vilkår give pengeinstitutter i tredjelande adgang til deres betalingssystemer; aftalen mellem Fællesskabet og Fyrstendømmet Monaco pålægger ikke Den Europæiske Centralbank eller nogen af de nationale centralbanker nogen forpligtelse;

---

[3] Ordonnance monégasque fixant le cours légal et le cours forcé des monnaies et billets du 2 janvier 1925; Convention franco-monégasque relative au contrôle des changes, 14 avril 1945 ; Echange de lettres entre la France et Monaco du 18 mai 1963 relatif à la réglementation bancaire dans la Principauté, som ændret ved brevveksling af 27. november 1987.

(12) Kommissionen tilknyttes forhandlingerne fuldt ud, og Den Europæiske Centralbank tilknyttes forhandlingerne fuldt ud inden for sine kompetenceområder; Frankrig forelægger udkastet til aftale for Det Økonomiske og Sociale Udvalg til udtalelse; udkastet til aftale forelægges Rådet, hvis Kommissionen, Den Europæiske Centralbank eller Det Økonomiske og Sociale Udvalg finder det nødvendigt;

(13) de nugældende aftaler mellem Frankrig og Fyrstendømmet Monaco ændres eller erstattes om nødvendigt for at undgå uoverensstemmelser mellem sådanne aftaler og aftalen mellem Fællesskabet og Fyrstendømmet Monaco om monetære relationer -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Frankrig underretter hurtigst muligt Fyrstendømmet Monaco om behovet for at ændre nugældende ordninger for monetære spørgsmål mellem Frankrig og Fyrstendømmet Monaco og tilbyder forhandlinger om en ny aftale.

Artikel 2

Fællesskabets holdning i forhandlingerne med Fyrstendømmet Monaco om en aftale om nedennævnte spørgsmål skal baseres på artikel 3 til 6.

Artikel 3

(1) Fyrstendømmet Monaco er berettiget til at bruge euroen som sin officielle valuta.

(2) Fyrstendømmet Monaco er berettiget til at give eurosedler og -mønter status som lovlige betalingsmidler.

Artikel 4

Fyrstendømmet Monaco forpligter sig til ikke at udstede nogen form for pengesedler, mønter eller pengesurrogater uden Det Europæiske Fællesskabs godkendelse af betingelserne herfor.

Artikel 5

(1) Fyrstendømmet Monaco forpligter sig til at gøre Fællesskabets regler om pengesedler og mønter benævnt i euro gældende i Fyrstendømmet Monaco;

(2) Fyrstendømmet Monaco forpligter sig til at arbejde tæt sammen med Fællesskabet om forholdsregler mod forfalskning af eurosedler og -mønter.

Artikel 6

Pengeinstitutter i Fyrstendømmet Monaco kan få adgang til nogle eller alle franske betalingssystemer på vilkår, der skal godkendes af Den Europæiske Centralbank.

Artikel 7

Frankrig fører forhandlingerne med Fyrstendømmet Monaco om ovennævnte forhold på Fællesskabets vegne. Kommissionen tilknyttes forhandlingerne fuldt ud. Den Europæiske Centralbank tilknyttes forhandlingerne fuldt ud inden for sine kompetenceområder. Frankrig forelægger udkastet til aftale for Det Økonomiske og Sociale Udvalg til udtalelse.

Artikel 8

Frankrig bemyndiges til at indgå aftalen på Fællesskabets vegne, medmindre Kommissionen, Den Europæiske Centralbank eller Det Økonomiske og Sociale Udvalg mener, at aftalen skal forelægges Rådet.

Artikel 9

Frankrig og Fyrstendømmet Monaco reviderer de nugældende ordninger for at gøre dem forenelige med aftalen mellem Fællesskabet og Fyrstendømmet Monaco om monetære relationer.

Artikel 10

Denne beslutning er rettet til Frankrig.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Rådets vegne

Formand

Henstilling med henblik på rådets beslutning om Fællesskabets holdning til en aftale om de monetære relationer med Republikken San Marino

BEGRUNDELSE

Fra og med den 1. januar 1999 vil Fællesskabet få enekompetence i monetære spørgsmål og valutakursspørgsmål i de medlemsstater, der indfører euroen. Enhver aftale med tredjelande, der vedrører monetære spørgsmål eller valutakursspørgsmål, skal således afspejle denne kompetencefordeling. Fællesskabet skal derfor tage stilling til nugældende aftaler mellem de medlemsstater, der indfører euroen og tredjelande.

Med henblik herpå forelægger Kommissionen et udkast til Rådets beslutning rettet til Italien, hvori den fastlægger Fællesskabets holdning i forbindelse med forhandlinger om en ny aftale mellem Fællesskabet og Republikken San Marino.

I. Generelle betragtninger

Italien har indgået en række aftaler med Republikken San Marino, som sikrer, at sedler og mønter udstedt i Italien er lovlige betalingsmidler i Republikken San Marino. Mønter udstedt i Republikken San Marino i andre materialer end guld har samme form, dimensioner og sammensætning som mønter, der cirkulerer i Italien. De mængder, der kan udstedes af disse mønter, der er lovlige betalingsmidler i Republikken San Marino og i Italien, er fastsat i aftalerne. Republikken San Marino har forpligtet sig til ikke at udstede andre mønter, pengesedler eller pengesurrogater. Republikken San Marino har hverken egen valuta eller centralbank, selv om Istituto di Credito Sammarinese varetager funktioner, der minder om en centralbanks.

Pengeinstitutter i Republikken San Marino har ikke adgang til Banca d'Italias refinansieringsfaciliteter. Derimod har ét pengeinstitut i Republikken San Marino adgang til det italienske RTGS-system. Der er ingen formelle relationer mellem Banca d'Italia og Istituto di Credito Sammarinese.

---

[4] Convenzione di amicizia e di buon vicinato fra San Marino e L'Italia del 31 marzo 1939, som ændret, Convenzione monetaria tra la Repubblica Italiana e la Repubblica di San Marino, 21-XII-1991; Convenzione in materia di rapporti finanziari e valutari tra la Repubblica Italiana e la Repubblica di San Marino con atto aggiuntivo corredato da Processo Verbale firmato a Roma il 4 marzo 1994.

Den 1. januar 1999 indfører Italien euroen som sin valuta. I overensstemmelse med traktaten vil Det Europæiske System af Centralbanker formulere og gennemføre Fællesskabets monetære politik. Der skal derfor indgås en ny aftale mellem Fællesskabet og Republikken San Marino.

Udkastet til Rådets beslutning fastlægger principperne for forhandlingerne med Republikken San Marino. Kommissionen anbefaler, at Fællesskabet lader Republikken San Marino bruge euroen som sin officielle valuta og give eurosedler udstedt af Det Europæiske System af Centralbanker og euromønter udstedt af de medlemsstater, der har indført euroen, status som lovlige betalingsmidler. Desuden kan pengeinstitutter i Republikken San Marino få adgang til de betalingssystemer, som ESCB vil tilbyde på de vilkår, ECB fastsætter.

Til gengæld forventes Republikken San Marino at indvilge i ikke at udstede nogen form for pengesedler, mønter eller pengesurrogater uden Fællesskabets godkendelse af betingelserne herfor. Endvidere forventes Republikken San Marino at gøre Fællesskabets regler om eurosedler og -mønter gældende i Republikken San Marino og at arbejde tæt sammen med Fællesskabet om forholdsregler mod forfalskning af eurosedler og -mønter. Det bekræftes, at Italien kan vælge at udstede mønter med et særligt symbol for Republikken San Marino.

Udkastet til Rådets beslutning er baseret på traktatens artikel 109, stk. 3, som fastslår, at "såfremt Fællesskabet skal forhandle aftaler om monetære spørgsmål eller spørgsmål vedrørende valutakursordninger med en eller flere stater eller internationale organisationer, fastlægger Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af ECB, uanset artikel 228 arrangementer for forhandling og indgåelse af sådanne aftaler."

På grund af de nære historiske forbindelser mellem Italien og Republikken San Marino anbefaler Kommissionen, at Italien forhandler og indgår den nye aftale på Fællesskabets vegne. I overensstemmelse med traktatens artikel 109, stk. 3, vil Kommissionen blive tilknyttet forhandlingerne fuldt ud. Kommissionen anbefaler, at Den Europæiske Centralbank tilknyttes forhandlingerne fuldt ud inden for sine kompetenceområder. Udkastet til aftale forelægges Det Økonomiske og Sociale Udvalg til udtalelse. Udkastet til aftale forelægges Rådet, hvis Kommissionen, Den Europæiske Centralbank eller Det Økonomiske og Sociale Udvalg finder det nødvendigt.

II. Bemærkninger til artiklerne

Artikel 1

Denne artikel er begrundet af, at aftalerne mellem Italien og Republikken San Marino i deres nuværende form ikke er forenelige med kompetencefordelingen i monetære spørgsmål og valutakursspørgsmål i henhold til traktaten. Ordningerne herom skal derfor ændres eller erstattes hurtigst muligt. Italien anmodes om at meddele Republikken San Marino, at aftalerne må ændres så hurtigt, som de nugældende aftaler tillader.

Artikel 2

Artikel 2 fastslår, at de principper, der er fastsat i artikel 3 til 6, skal danne grundlag for den holdning, Italien indtager på Fællesskabets vegne under forhandlingerne med Republikken San Marino om en aftale om monetære spørgsmål.

Artikel 3

Artikel 3 siger, at Fællesskabet kan lade Republikken San Marino bruge euroen som sin officielle valuta og give eurosedler udstedt af Det Europæiske System af Centralbanker og euromønter udstedt af de medlemsstater, der har indført euroen, status som lovlige betalingsmidler. Derved sikrer man, at Republikken San Marino og Italien fortsat kan have fælles valuta, altså euroen, og at pengesedler og mønter, som er lovlige betalingsmidler i Italien, får samme status i Republikken San Marino.

Artikel 4

I henhold til artikel 4 forventes Republikken San Marino at indvilge i ikke at udstede nogen form for pengesedler, mønter eller pengesurrogater, medmindre aftalen udtrykkelig omhandler udstedelse. Dette gælder ikke kun pengesedler, mønter eller pengesurrogater benævnt i euro, men alle former for pengesedler, mønter og pengesurrogater uanset møntsorten.

Artikel 5

Formålet med stk. 1 er at sikre, at Fællesskabets regler om eurosedler og -mønter, f.eks. i forbindelse med ophavsret, udveksling af beskadigede pengesedler og gengivelse af pengesedler og mønter, overholdes i Republikken San Marino.

Stk. 2 fastslår, at Republikken San Marino forventes at arbejde tæt sammen med Fællesskabet om at beskytte eurosedler og -mønter mod falskmøntneri. Det indebærer blandt andet udveksling af tekniske og statistiske oplysninger om forfalskede pengesedler og mønter og udveksling af praktiske og strategiske oplysninger mellem de kompetente myndigheder. Republikken San Marino forventes at sørge for passende sanktioner mod forfalskning af eurosedler og -mønter.

Artikel 6

I henhold til artikel 6 kan Fællesskabet give pengeinstitutter i Republikken San Marino adgang til det italienske nationale RTGS-system[5] på vilkår, som fastsættes af Den Europæiske Centralbank. Denne bestemmelse er ikke tænkt som en forpligtelse for ESCB til at give adgang til ESCB's betalingssystemer. Denne adgang til det italienske nationale RTGS-system kan kun gives med ECB's samtykke og på vilkår fastsat af ECB.

Artikel 7 og 8

I henhold til artikel 7 og 8 skal Italien forhandle med Republikken San Marino og indgå aftalen på Fællesskabets vegne. Rådet benytter derved sin kompetence til at fastlægge passende arrangementer for forhandling og indgåelse af aftaler om monetære spørgsmål

---

5 Real-Time Gross Settlement System.

og spørgsmål vedrørende valutakursordninger. I overensstemmelse med traktatens artikel 109, stk. 3, vil Kommissionen blive tilknyttet forhandlingerne fuldt ud.

Da de fleste aspekter af denne aftale er relevante for Den Europæiske Centralbank, tilknyttes Den Europæiske Centralbank forhandlingerne fuldt ud inden for sine kompetenceområder.

Inden aftalen indgås, forelægger Italien udkastet til aftale for Det Økonomiske og Sociale Udvalg til udtalelse. Hvis Kommissionen eller Den Europæiske Centralbank, som er tilknyttet forhandlingerne fuldt ud, eller Det Økonomiske og Sociale Udvalg finder, at aftalen skal forelægges Rådet, må indgåelsen af aftalen afvente Rådets afgørelse, jf. traktatens artikel 109, stk. 3.

Artikel 9

Artikel 9 er begrundet af kravet om, at enhver nugældende bilateral aftale mellem Italien og Republikken San Marino skal være forenelig ikke blot med kompetencefordelingen i monetære spørgsmål og valutakursspørgsmål i henhold til traktaten, men også med den nye aftale mellem Fællesskabet og Republikken San Marino om monetære relationer.

Artikel 10

Denne artikel fastslår, at beslutningen er rettet til Italien. Den vil træde i kraft, så snart der er givet meddelelse om den til Italien.

Henstilling med henblik på rådets beslutning [ ] af ... om Fællesskabets holdning til en aftale om de monetære relationer med Republikken San Marino

98/ 0366(CNB)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 109, stk. 3,

under henvisning til henstilling fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998[6] erstatter euroen fra og med den 1. januar 1999 valutaen i hver af de deltagende medlemsstater til omregningskursen;

(2) Fællesskabet vil fra og med samme dato få overdraget kompetencen for monetære spørgsmål og valutakursspørgsmål i de medlemsstater, der indfører euroen;

(3) det påhviler Rådet at fastlægge arrangementer for forhandling og indgåelse af aftaler om monetære spørgsmål og spørgsmål vedrørende valutakursordninger;

(4) Italien har indgået en række aftaler med Republikken San Marino, der blandt andet indeholder bestemmelser om monetære spørgsmål[7]

---

6 EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1.

7 Convenzione di amicizia e di buon vicinato fra San Marino e L'Italia del 31 marzo 1939, som ændret, Convenzione monetaria tra la Repubblica Italiana e la Repubblica di San Marino, 21-XII-1991; Convenzione in materia di rapporti finanziari e valutari tra la Repubblica Italiana e la Repubblica di San Marino con atto aggiuntivo corredato da Processo Verbale firmato a Roma il 4 marzo 1994.

15

(5) euroen erstatter den italienske lire den 1. januar 1999;

(6) i henhold til erklæring nr. 6, der er vedhæftet slutakten til traktaten om Den Europæiske Union, forpligter Fællesskabet sig til at lette de genforhandlinger af nuværende ordninger med Republikken San Marino, der kan blive nødvendige på grund af indførelsen af den fælles valuta;

(7) de nugældende aftaler mellem Italien og Republikken San Marino skal ændres eller om nødvendigt erstattes hurtigst muligt under hensyn til, at traktaten overdrager Fællesskabet kompetencen i monetære spørgsmål og valutakursspørgsmål;

(8) på grund af de tætte økonomiske forbindelser mellem Republikken San Marino og Fællesskabet bør en aftale om pengesedler og mønter, adgang til betalingssystemer og euroens retlige status i Republikken San Marino indgås mellem Fællesskabet og Republikken San Marino; på grund af de nære historiske forbindelser mellem Italien og Republikken San Marino bør Italien forhandle og indgå den nye aftale på Fællesskabets vegne;

(9) for at tillade Republikken San Marino at bruge samme valuta som Italien, bør det vedtages, at Republikken San Marino bruger euroen som sin officielle valuta og gør eurosedler og -mønter udstedt af Det Europæiske System af Centralbanker og de medlemsstater, der har indført euroen, til lovlige betalingsmidler;

(10) det er vigtigt, at Republikken San Marino sikrer, at Fællesskabets regler om pengesedler og mønter benævnt i euro gælder i Republikken San Marino; eurosedler og -mønter skal beskyttes fyldestgørende mod efterligning; det er vigtigt, at Republikken San Marino træffer alle de nødvendige forholdsregler for at bekæmpe falskmøntneri og samarbejde med Fællesskabet på dette område;

(11) Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker kan foretage alle former for banktransaktioner med pengeinstitutter i tredjelande; Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker kan på passende vilkår give pengeinstitutter i tredjelande adgang til deres betalingssystemer; aftalen mellem Fællesskabet og Republikken San Marino pålægger ikke Den Europæiske Centralbank eller nogen af de nationale centralbanker nogen forpligtelse;

(12) Kommissionen tilknyttes forhandlingerne fuldt ud, og Den Europæiske Centralbank tilknyttes forhandlingerne fuldt ud inden for sine kompetenceområder; Italien forelægger udkastet til aftale for Det Økonomiske og Sociale Udvalg til udtalelse; udkastet til aftale forelægges Rådet, hvis Kommissionen, Den Europæiske Centralbank eller Det Økonomiske og Sociale Udvalg finder det nødvendigt;

(13) de nugældende aftaler mellem Italien og Republikken San Marino ændres eller erstattes om nødvendigt for at undgå uoverensstemmelser mellem sådanne aftaler og aftalen mellem Fællesskabet og Republikken San Marino om monetære relationer -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Italien underretter hurtigst muligt Republikken San Marino om behovet for at ændre nugældende ordninger for monetære spørgsmål mellem Italien og Republikken San Marino og tilbyder forhandlinger om en ny aftale.

Artikel 2

Fællesskabets holdning i forhandlingerne med Republikken San Marino om en aftale om nedennævnte spørgsmål skal baseres på artikel 3 til 6.

Artikel 3

(1) Republikken San Marino er berettiget til at bruge euroen som sin officielle valuta.

(2) Republikken San Marino er berettiget til at give eurosedler og -mønter status som lovlige betalingsmidler.

Artikel 4

Republikken San Marino forpligter sig til ikke at udstede nogen form for pengesedler, mønter eller pengesurrogater uden Det Europæiske Fællesskabs godkendelse af betingelserne herfor.

Artikel 5

(1) Republikken San Marino forpligter sig til at gøre Fællesskabets regler om pengesedler og mønter benævnt i euro gældende i Republikken San Marino;

(2) Republikken San Marino forpligter sig til at arbejde tæt sammen med Fællesskabet om forholdsregler mod forfalskning af eurosedler og -mønter.

Artikel 6

Pengeinstitutter i Republikken San Marino kan få adgang til det italienske nationale RTGS-system på de vilkår, Den Europæiske Centralbank fastsætter.

Artikel 7

Italien fører forhandlingerne med Republikken San Marino om ovennævnte forhold på Fællesskabets vegne. Kommissionen tilknyttes forhandlingerne fuldt ud. Den Europæiske Centralbank tilknyttes forhandlingerne fuldt ud inden for sine kompetenceområder. Italien forelægger udkastet til aftale for Det Økonomiske og Sociale Udvalg til udtalelse.

Artikel 8

Italien bemyndiges til at indgå aftalen på Fællesskabets vegne, medmindre Kommissionen, Den Europæiske Centralbank eller Det Økonomiske og Sociale Udvalg mener, at aftalen skal forelægges Rådet.

Artikel 9

Italien og Republikken San Marino sikrer, at nugældende ordninger er forenelige med aftalen med mellem Fællesskabet og Republikken San Marino om monetære relationer.

Artikel 10

Denne beslutning er rettet til Italien.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Rådets vegne

Formand

Henstilling med henblik på rådets beslutning om Fællesskabets holdning til en aftale de om monetære relationer med Vatikanstaten

BEGRUNDELSE

Fra og med den 1. januar 1999 vil Fællesskabet få enekompetence i monetære spørgsmål og valutakursspørgsmål i de medlemsstater, der indfører euroen. Enhver aftale med tredjelande, der vedrører monetære spørgsmål eller valutakursspørgsmål, skal således afspejle denne kompetencefordeling. Fællesskabet skal derfor tage stilling til nugældende aftaler mellem de medlemsstater, der indfører euroen og tredjelande.

Med henblik herpå forelægger Kommissionen et udkast til Rådets beslutning rettet til Italien, hvori den fastlægger Fællesskabets holdning i forbindelse med forhandlinger om en ny aftale mellem Fællesskabet og Vatikanstaten.

I. Generelle betragtninger

Italien har særlige monetære relationer med Vatikanstaten baseret på en monetær konvention[8], som sikrer, at sedler og mønter udstedt i Italien er lovlige betalingsmidler i Vatikanstaten. Pengesedler udstedt af Banca d'Italia har ikke status af lovlige betalingsmidler, men de cirkulerer de facto på Vatikanstatens område. Mønter udstedt i Vatikanstaten i andre materialer end guld har samme form, dimensioner og sammensætning som mønter, der cirkulerer i Italien. De mængder, der kan udstedes af disse mønter, der er lovlige betalingsmidler i Vatikanstaten og i Italien, er fastsat i den monetære konvention. Vatikanstaten har hverken egen valuta eller centralbank.

Pengeinstitutter i Vatikanstaten har ikke adgang til hverken Banca d'Italias refinansieringsfaciliteter eller det italienske RTGS-system. De er ikke underlagt de italienske myndigheders tilsyn.

Den 1. januar 1999 indfører Italien euroen som sin valuta. I overensstemmelse med traktaten vil Det Europæiske System af Centralbanker formulere og gennemføre Fællesskabets monetære politik. Der skal derfor indgås en ny aftale mellem Fællesskabet og Vatikanstaten.

---

[8] Convenzione monetaria tra la Repubblica Italiana e lo Stato della Città del Vaticano il 3 dicembre 1991.

Udkastet til Rådets beslutning fastlægger principperne for forhandlingerne med Vatikanstaten. Kommissionen anbefaler, at Fællesskabet lader Vatikanstaten bruge euroen som sin officielle valuta og give eurosedler udstedt af Det Europæiske System af Centralbanker og euromønter udstedt af de medlemsstater, der har indført euroen, status som lovlige betalingsmidler. Desuden kan pengeinstitutter i Vatikanstaten få adgang til de betalingssystemer, som ESCB vil tilbyde på de vilkår, ECB fastsætter.

Til gengæld forventes Vatikanstaten at indvilge i ikke at udstede nogen form for pengesedler, mønter eller pengesurrogater uden Fællesskabets godkendelse af betingelserne herfor. Endvidere forventes Vatikanstaten at gøre Fællesskabets regler om eurosedler og -mønter gældende i Vatikanstaten og at arbejde tæt sammen med Fællesskabet om forholdsregler mod forfalskning af eurosedler og -mønter. Det bekræftes, at Italien kan vælge at udstede mønter med et særligt symbol for Vatikanstaten.

Udkastet til Rådets beslutning er baseret på traktatens artikel 109, stk. 3, som fastslår, at "såfremt Fællesskabet skal forhandle aftaler om monetære spørgsmål eller spørgsmål vedrørende valutakursordninger med en eller flere stater eller internationale organisationer, fastlægger Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af ECB, uanset artikel 228 arrangementer for forhandling og indgåelse af sådanne aftaler."

På grund af de nære historiske forbindelser mellem Italien og Vatikanstaten anbefaler Kommissionen, at Italien forhandler og indgår den nye aftale på Fællesskabets vegne. I overensstemmelse med traktatens artikel 109, stk. 3, vil Kommissionen blive tilknyttet forhandlingerne fuldt ud. Kommissionen anbefaler, at Den Europæiske Centralbank tilknyttes forhandlingerne inden for sine kompetenceområder. Udkastet til aftale forelægges Det Økonomiske og Sociale Udvalg til udtalelse. Udkastet til aftale forelægges Rådet, hvis Kommissionen, Den Europæiske Centralbank eller Det Økonomiske og Sociale Udvalg finder det nødvendigt.

II. Bemærkninger til artiklerne

Artikel 1

Denne artikel er begrundet af, at aftalerne mellem Italien og Vatikanstaten i deres nuværende form ikke er forenelige med kompetencefordelingen i monetære spørgsmål og valutakursspørgsmål i henhold til traktaten. Ordningerne herom skal derfor ændres eller erstattes hurtigst muligt. Italien anmodes om at meddele Vatikanstaten, at aftalerne må ændres så hurtigt, som de nugældende aftaler tillader.

Artikel 2

Artikel 2 fastslår, at de principper, der er fastsat i artikel 3 til 6, skal danne grundlag for den holdning, Italien indtager på Fællesskabets vegne under forhandlingerne med Vatikanstaten om en aftale om monetære spørgsmål.

Artikel 3

Artikel 3 fastslår, at Fællesskabet kan lade Vatikanstaten bruge euroen som sin officielle valuta og give eurosedler udstedt af Det Europæiske System af Centralbanker og euromønter udstedt af de medlemsstater, der har indført euroen, status som lovlige betalingsmidler. Derved sikrer man, at Vatikanstaten og Italien fortsat kan have fælles valuta, altså euroen, og at pengesedler og mønter, som er lovlige betalingsmidler i Italien, får samme status i Vatikanstaten.

Artikel 4

I henhold til artikel 4 forventes Vatikanstaten at indvilge i ikke at udstede nogen form for pengesedler, mønter eller pengesurrogater, medmindre aftalen udtrykkelig omhandler udstedelse. Dette gælder ikke kun pengesedler, mønter eller pengesurrogater benævnt i euro, men alle former for pengesedler, mønter og pengesurrogater uanset møntsorten.

Artikel 5

Formålet med stk. 1 er at sikre, at Fællesskabets regler om eurosedler og -mønter, f.eks. i forbindelse med ophavsret, udveksling af beskadigede pengesedler og gengivelse af pengesedler og mønter, overholdes i Vatikanstaten.

Stk. 2 fastslår, at Vatikanstaten forventes at arbejde tæt sammen med Fællesskabet om at beskytte eurosedler og -mønter mod falskmøntneri. Det indebærer blandt andet udveksling af tekniske og statistiske oplysninger om forfalskede pengesedler og mønter og udveksling af praktiske og strategiske oplysninger mellem de kompetente myndigheder. Vatikanstaten forventes at sørge for passende sanktioner mod forfalskning af eurosedler og -mønter.

Artikel 6

I henhold til artikel 6 kan Fællesskabet give pengeinstitutter i Vatikanstaten adgang til det italienske nationale RTGS-system[9] på vilkår, som fastsættes af Den Europæiske Centralbank. Denne bestemmelse er ikke tænkt som en forpligtelse for ESCB til at give adgang til ESCB's betalingssystemer. Denne adgang til det italienske nationale RTGS-system kan kun gives med ECB's samtykke og på vilkår fastsat af ECB.

Artikel 7 og 8

I henhold til artikel 7 og 8 skal Italien forhandle med Vatikanstaten og indgå aftalen på Fællesskabets vegne. Rådet benytter derved sin kompetence til at fastlægge passende arrangementer for forhandling og indgåelse af aftaler om monetære spørgsmål og spørgsmål vedrørende valutakursordninger. I overensstemmelse med traktatens artikel 109, stk. 3, vil Kommissionen blive tilknyttet forhandlingerne fuldt ud.

Da de fleste aspekter af denne aftale er relevante for Den Europæiske Centralbank, tilknyttes Den Europæiske Centralbank forhandlingerne fuldt ud inden for sine kompetenceområder.

---

9 Real-Time Gross Settlement System.

Inden aftalen indgås, forelægger Italien udkastet til aftale for Det Økonomiske og Sociale Udvalg til udtalelse. Hvis Kommissionen eller Den Europæiske Centralbank, som er tilknyttet forhandlingerne fuldt ud, eller Det Økonomiske og Sociale Udvalg finder, at aftalen skal forelægges Rådet, må indgåelsen af aftalen afvente Rådets afgørelse, jf. traktatens artikel 109, stk. 3.

Artikel 9

Artikel 9 er begrundet af kravet om, at enhver nugældende bilateral aftale mellem Italien og Vatikanstaten skal være forenelig ikke blot med kompetencefordelingen i monetære spørgsmål og valutakursspørgsmål i henhold til traktaten, men også med den nye aftale mellem Fællesskabet og Vatikanstaten om monetære relationer.

Artikel 10

Denne artikel fastslår, at beslutningen er rettet til Italien. Den vil træde i kraft, så snart der er givet meddelelse om den til Italien.

Henstilling med henblik på rådets beslutning [ ] af ... om Fællesskabets holdning til en aftale om de monetære relationer med Vatikanstaten

98/ .0367(CNB)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 109, stk. 3,

under henvisning til henstilling fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank, og ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998[10] erstatter euroen fra og med den 1. januar 1999 valutaen i hver af de deltagende medlemsstater til omregningskursen;

(2) Fællesskabet vil fra og med samme dato få overdraget kompetencen for monetære spørgsmål og valutakursspørgsmål i de medlemsstater, der indfører euroen;

(3) det påhviler Rådet at fastlægge arrangementer for forhandling og indgåelse af aftaler om monetære spørgsmål og spørgsmål vedrørende valutakursordninger;

(4) Italien har indgået en aftale med Vatikanstaten, der blandt andet indeholder bestemmelser om monetære spørgsmål[11]

(5) euroen erstatter den italienske lire den 1. januar 1999;

---

[10] EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1.

[11] Convenzione monetaria tra la Repubblica Italiana e lo Stato della Città del Vaticano il 3 dicembre 1991.

(6) i henhold til erklæring nr. 6, der er vedhæftet slutakten til traktaten om Den Europæiske Union, forpligter Fællesskabet sig til at lette de genforhandlinger af nuværende ordninger med Vatikanstaten, der kan blive nødvendige på grund af indførelsen af den fælles valuta;

(7) de nugældende aftaler mellem Italien og Vatikanstaten skal ændres eller om nødvendigt erstattes hurtigst muligt under hensyn til, at traktaten overdrager Fællesskabet kompetencen i monetære spørgsmål og valutakursspørgsmål; denne aftale skal derfor ændres eller om nødvendigt erstattes hurtigst muligt;

(8) på grund af de tætte økonomiske forbindelser mellem Vatikanstaten og Fællesskabet bør en aftale om pengesedler og mønter, adgang til betalingssystemer og euroens retlige status i Vatikanstaten indgås mellem Fællesskabet og Vatikanstaten; på grund af de nære historiske forbindelser mellem Italien og Vatikanstaten bør Italien forhandle og indgå den nye aftale på Fællesskabets vegne;

(9) for at tillade Vatikanstaten at bruge samme valuta som Italien, bør det vedtages, at Vatikanstaten bruger euroen som sin officielle valuta og gør eurosedler og -mønter udstedt af Det Europæiske System af Centralbanker og de medlemsstater, der har indført euroen, til lovlige betalingsmidler;

(10) det er vigtigt, at Vatikanstaten sikrer, at Fællesskabets regler om pengesedler og mønter benævnt i euro gælder i Vatikanstaten; eurosedler og -mønter skal beskyttes fyldestgørende mod efterligning; det er vigtigt, at Vatikanstaten træffer alle de nødvendige forholdsregler for at bekæmpe falskmøntneri og samarbejde med Fællesskabet på dette område;

(11) Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker kan foretage alle former for banktransaktioner med pengeinstitutter i tredjelande; Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker kan på passende vilkår give pengeinstitutter i tredjelande adgang til deres betalingssystemer; aftalen mellem Fællesskabet og Vatikanstaten pålægger ikke Den Europæiske Centralbank eller nogen af de nationale centralbanker nogen forpligtelse;

(12) Kommissionen tilknyttes forhandlingerne fuldt ud, og Den Europæiske Centralbank tilknyttes forhandlingerne fuldt ud inden for sine kompetenceområder; Italien forelægger udkastet til aftale for Det Økonomiske og Sociale Udvalg til udtalelse; udkastet til aftale forelægges Rådet, hvis Kommissionen, Den Europæiske Centralbank eller Det Økonomiske og Sociale Udvalg finder det nødvendigt;

(13) den nugældende aftale mellem Italien og Vatikanstaten ændres eller erstattes om nødvendigt for at undgå uoverensstemmelser mellem sådanne aftaler og aftalen mellem Fællesskabet og Vatikanstaten om monetære relationer -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Italien underretter hurtigst muligt Vatikanstaten om behovet for at ændre den nugældende aftale mellem Italien og Vatikanstaten om monetære spørgsmål og tilbyder forhandlinger om en ny aftale.

Artikel 2

Fællesskabets holdning i forhandlingerne med Vatikanstaten om en aftale om nedennævnte spørgsmål skal baseres på artikel 3 til 6.

Artikel 3

(1) Vatikanstaten er berettiget til at bruge euroen som sin officielle valuta.

(2) Vatikanstaten er berettiget til at give eurosedler og -mønter status som lovlige betalingsmidler.

Artikel 4

Vatikanstaten forpligter sig til ikke at udstede nogen form for pengesedler, mønter eller pengesurrogater uden Det Europæiske Fællesskabs godkendelse af betingelserne herfor.

Artikel 5

(1) Vatikanstaten forpligter sig til at gøre Fællesskabets regler om pengesedler og mønter benævnt i euro gældende i Vatikanstaten;

(2) Vatikanstaten forpligter sig til at arbejde tæt sammen med Fællesskabet om forholdsregler mod forfalskning af eurosedler og -mønter.

Artikel 6

Pengeinstitutter i Vatikanstaten kan få adgang til det italienske nationale RTGS-system på de vilkår, Den Europæiske Centralbank fastsætter.

Artikel 7

Italien fører forhandlingerne med Vatikanstaten om ovennævnte forhold på Fællesskabets vegne. Kommissionen tilknyttes forhandlingerne fuldt ud. Den Europæiske Centralbank tilknyttes forhandlingerne fuldt ud inden for sine kompetenceområder. Italien forelægger udkastet til aftale for Det Økonomiske og Sociale Udvalg til udtalelse.

Artikel 8

Italien bemyndiges til at indgå aftalen på Fællesskabets vegne, medmindre Kommissionen, Den Europæiske Centralbank eller Det Økonomiske og Sociale Udvalg mener, at aftalen skal forelægges Rådet.

Artikel 9

Italien og Vatikanstaten sikrer, at alle nugældende aftaler er forenelige med aftalen med mellem Fællesskabet og Vatikanstaten om monetære relationer.

Artikel 10

Denne beslutning er rettet til Italien.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Rådets vegne

Formand

ISSN 0254-1459

KOM(98) 789 endelig udg.

DOKUMENTER

DA 09 10 11 06

Katalognummer : CB-CO-98-789-DA-C

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg

27